

Z cizích revuí.

Revue du génie militaire (1931), ročník 39., svazek LXVIII.

Leden.

Maršál Joffre. Autor není uveden, Životopis maršála Joffra, činnost za světové války a zásluhy.

Činnost ženijního vojska v Alžíru 1830—1930. Rediguje ženijní direkce v Alžíru. Podrobný historický článek stoleté ženijní činnosti v Alžíru počínajíc průzkumem kraje plk. ženij. vojska Boutinem v roce 1806, tažením Napoleona do Egypta a okupací Alžíru.

V čísle únorovém a březnovém pokračuje pak o obranných pracích z roku 1838, zmiňuje se o různých srážkách a bojích v roce 1843, vypočítává revolty 1871 atd.

Dále popisuje provedené práce topografické, je líčena stavba permanentního opevnění, stavba silnic a mostů, stavba kasáren, stavba železnic, zásobování vodou, vybudování telefonního spojení atd. Článek doprovázejí četné snímky jednotlivé činnosti.

Únor.

Obrana hranic Francie. Commandant L. Montigny. Studie o obraně severních a severovýchodních hranic Francie.

Rozhledy technických zbraní — 3.

Lávka pro pěchotu na loďkách. Zpráva 6. ženijního pluku. Popis cvičení ženijního détachementu v Besançon. Je popsán vznik studie, nedostatky nynějších prostředků pro přechod pěchoty (plovoucí podpory [pytle Habert]) při větší rychlosti proudu a silnějším větru. Bylo použito rybářských loďek a je popsána jejich doprava k místu stavby. Pro převážení pěchoty bylo použito spojených rybářských loďek. Způsob stavby lávky nepodává celkem nic nového. Článek se končí úvahou o váze materiálu a o kalkulaci času.

Úvahy o stálém opevnění. Plk. Lobligeois. Článek počíná všeobecnou úvahou, že nerozhoduje tak početní stav armády, jako její morální hodnota, krátce že nejlepší opevnění nemá ceny, není-li odhodlané osádky. Opevnění se definuje v článku jako využití pasivního odporu nehybných prostředků (překážek a krytů) za účelem úspory sil.

V článku poukazuje se na nutnost stálého opevnění a na dočasné změny v ná-zorech o stálém opevnění.

Konečně popisuje se vliv jednotlivých zbraní na opevnění.

V další kapitole je popis volby trasy překážek s hlavní snahou bočního ostřelu po nepřátelské straně. Pokračování článku v dubnovém sešitě. Kpt. J. Souhrada.

România Militara roč. 1930, čís. 1—12.

Mjr. Bardan: Mobilisace průmyslu ve Francii — návrh na mobilisaci vlastního průmyslu.

Ze všeobecných zásad organisace válečného průmyslu francouzského v míru a ve válce podává návrh obdobné organisace v Rumunsku. Uvědomuje si chudost rumunského průmyslu, jakož i to, že technický personál v podnicích jsou cizinci. Požaduje v této věci nápravu vlivem příslušných ministerstev. Domnívá se, že nynější organisace rumunské rady obrany státu dovoluje jen, aby rada schválila mobilisační plán průmyslu, nikoliv aby jej vypracovala; to prý je věc ministerstva průmyslu. Zlepšení poměrů očekává od připravovaného „zákona národní obrany“.

Mjr. Bardan: Užitečnost trvalých opevnění.

Vychází ze známé pravdy, že opevnění nepozbyla své ceny. Zvláště Rumunsko prý jich bude potřebovat proti převaze budoucích nepřátel. Vypočítává zásady o zřízení opevnění: opevnění patří do rámce plánu války (operační plán); opevnění mají být souvislé, t. j. celá fronta musí být chráněna palbou; mají mít hloubku; mají skýtat ochranu osádek; mají využívat bočné palby. Rozeznává troji systém opevnění: velká opevněná místa, defensivní clony a souvislé posice. Z nich první patří snad již minulosti. Za to druhé, defensivní clony jsou časové. „Defensivní clona“ skládá se z řetězu „opevněných skupin“, mezi nimiž jsou intervaly 10—15 km, které jsou rozloženy také do hloubky. Za opevněnými skupinami jsou umístěny volné zálohy pro manévry. Chválí vhodnost systému defensivní clony podle francouzského plukovníka Chauvineau a kpt. Perré.

Plk. Popescu: Ochrana civilního obyvatelstva proti bojovým plynům.

Rozhodnutím rumunské ministerské rady z října 1929 bylo nařízeno zřídit komitety a subkomitety, které se mají zabývat touto otázkou. Článek navrhuje, aby zároveň s uvedením těchto komitetů v život byla založena organisace „Liga antigaz“, která by pečovala o propagaci této otázky, která by spravovala fondy, jež by bylo třeba založit na hrazení výdajů při opatřování ochranných prostředků proti plynům; do fondů by plynuly zvláštní poplatky (přirážky na kuřivo, jízdní listky atd.). Obavy před bojovými plyny vznikají zprávami o tom, jaký význam přičítají Rusové bojovému plynu.

Plk. Buicliu: Přehled technických pokroků v oboru vojenském.

Líčí známé snahy mocných armád o využití všech technických vymožeností pro účely války. Popisuje anglické manévry motorisovaných jednotek v r. 1927. V závěru tvrdí, že vliv techniky na způsoby boje není velký. Co je pozoruhodné, je veliká opatrnost, přílišné hledání krytu a ochrany, zmenšení osobní odvahy jedince a nemírné spoléhání na odvalu kolektivní. Avšak pokroky v televisi a telemechanice učiní prý bezmocnými jak skryt (zastření), tak i kryt (brnění). Znovu bude rozhodovat osobní odvaha a ostatní morální hodnoty člověka.

Mjr. Gheorghe: Problém stálých opevnění.

Armáda, která bude musit zřejmě bojovat proti přesile, jak je tomu u rumunské armády, potřebuje být zesílena a podepřena stálými opevněními. Zhuštění dopravní sítě a zvýšení dopravních prostředků může potřebu stálých opevnění zmenšit, nikoli však vůbec nahradit. Moderní fortifikace neskládá se již z pevností a tvrzí, kde byly obranné prostředky koncentrovány a byly dobrými cíli pro nejtěžší dělostřelectvo; nyní se mluví jen o opevněných plochách, kde jsou obranné prostředky rozptýleny, avšak tak, aby se navzájem mohly podporovat. Takové opevněné plochy tvoří defensivní pásma, která přehrazují pravděpodobné směry nepřátelského postupu a chrání vlastní nástupové prostory. Opevnění mají sloužit především k ochraně pěchoty, která je nejvíce vydána účinkům bojových prostředků; dělostřelectvu má prý být ponechána větší pohyblivost, neboť „gros dělostřelectva těží raději z výhod pohyblivosti než brnění“. — Opevnění má být uspořádáno tak, aby skýtalo možnost vést boj způsobem, jak se tomu vojsko učilo; organizace opevnění nebude se tedy valně lišit od polních opevnění. Fortifikace umožňuje zmenšit obranné síly asi na jednu třetinu toho, co by vyžadovalo normální obsazení bez připravených opevnění. Tak může hájit jeden prapor 4–5 km fronty, jedna divise (12 praporů) asi 25–30 km. Tím se ušetří sil na manévry.

Plk. gšt. Langer.

Magyar Katonai Szemle, ročník I. (1931), číslo 1.

Obrana zápolí proti plynovým a leteckým útokům. Npor. Árpád Markovits.

Podle Clausewitze musí válečný cíl obsahovat:

1. zničení ozbrojené moci, resp. přivést ji do stavu pro další operace nezpůsobilého,
2. dobytí země, neboť v zemi lze nové bojové síly postavit, a
3. zlomení nepřátelské vůle, neboť válku, t. j. vliv nepřátelského napětí resp. nepřátelských sil do té doby nelze považovati za skončený.

Válečný plán budoucnosti nebude v tomto pořadí prováděn. Vzhledem k letectvu bude se zničení nepřátelských sil a zlomení nepřátelské vůle dít současně.

Proto musí vojenské vedení učiniti včas opatření nejen pro ozbrojenou moc, nýbrž musí se postarat i o obranu všeho lidu a celé země.

V další části pojednání seznamuje autor čtenáře s prostředky, možnostmi a účinky leteckých útoků a praví, že podaří-li se sestrojiti takové plynové bomby, které by dopravily plyn na místo určení bez hluku, bude to neúčinnější, ale také nejohrožnější prostředek. Nyní se naskytá otázka, jak provést obranu zápolí a jak zapojiti tuto organizaci do organizace armády.

Nahromaděním protiletadlových prostředků se bezpečnosti nedosáhne; zvýší sice riziko útočícího, útoku se však tím nezabrání.

Bera za základ moderní zařízení rozděluje protiletadlovou obranu na aktivní a pasivní. Aktivní obranu považuje za neúčinnější, pasivní je doplňkem obrany aktivní.

Situaci Maďarska považuje s hlediska protiletadlové obrany ze všech států za nejkritičtější. Je prý nepochybné, že by okolní státy vrhly do boje své letecké síly již v prvních hodinách válečného napětí. A při vypuknutí války, za vystupňovaných dopravních poměrů, se nervosita obyvatelstva za takových leteckých útoků jen zvyšuje. Předejiti se to dá přípravami, výchovou. Učiniti všeobecné přípravy, z nichž zejména uvádí tyto: vše důkladně maskovat, zřídit desorganisační zařízení, zvyšovat morální hodnotu občanstva přednáškami a výcvikem, založiti defenzivní zpravodajskou službu a protipropagandu na širokém podkladě.

Dalším požadavkem účinné obrany je rychlá součinnost všech: co se má chránit, dá se lehce stanovit, ale jak, to je otázkou těžší. Zde je třeba velké prozíravosti, jež se má vytknouti již při základech organisace protiletadlové obrany.

Je-li iniciativa u nepřítele, nutno zorganizovat po celé zemi leteckou pozorovací a hláskou službu. Ta musí míti vojenskou kázeň, jinak se mine se svým posláním. Musí být již v míru podrobně organisována. Osoby musí býti k tomu účelu jak tělesně, tak i duševně naprosto způsobilé.

Velmi důležitý je návrh, aby se již při stavbách nových objektů — průmyslových, nádražních, státních budov atd. — přihlíželo k pasivní obraně a podle toho aby byly konstruovány nejdůležitější části staveb. Maskování bude mít při takových náletech velký význam.

Veřejné podniky (vodárny, elektrárny, plynárny atd.) mají býti budovány na takových místech (hluboko pod zemí), kde se účinek náletu snadněji dá paralisovat a kde je možné i zamlžování. Kolem ústředních budov nemá se budovati nic nápadného. Nové ulice mají být široké. Veřejné podniky mají býti decentralisovány. Rovněž tak i továrny a průmyslové podniky.

Důležité je prý, aby osvětlování měst bylo tak zařízeno, aby se dalo v nebezpečí ústředně ponořiti ve tmu. Na nádražích, kde doprava ani za leteckých útoků nemůže být přerušena, má se užívat zvláštních světel (shora) a jen v nejpotřebnější míře.

Obrana důležitých silničních a železničních uzlů je možná jen aktivní obranou, z pasivních lze míti na zřeteli jen zamlžování a úplnou tmu.

Má-li býti pasivní obrana úspěšná, musí se občanstvo podrobiti největší kázní; ta mu pak může zaručiti i náležitou bezpečnost.

V závěru pojednání shrnuje autor své vývodů a naznačuje, jak má býti občanstvo již v míru na všechny úkoly pasivní obrany připravováno. Vedení příprav má býti svěřeno centrálnímu úřadu, který by vypracoval všeobecné směrnice. Jemu by podléhaly oblastní orgány, jež by pak provedly ochranná opatření. Úkolem oblastních orgánů by bylo:

1. informovat a poučovat obyvatelstvo,
2. připravovat poplachové plány a podle nich obyvatelstvo nacvičovat,
3. provést decentralisaci jak u osob, tak ve věcech,
4. připravit poplachové plány pro policii, hasiče a pro záchranné sbory,
5. zajistit potřebný materiální výstroj, jako kouřový a mlhotvorný materiál, ventily, látky, kyslíkové přístroje, plynové obleky, plynové masky atd.,
6. vybudovat ochranná místa proti účinkům pum a plynů podle místních poměrů,
7. učinit přípravy k zajištění pracovních oddílů a připravit poplachové plány pro ně.

Na konec praví, že se Maďaři prý nesmějí dát ukolébat mezinárodními smlouvami, zakazujícími plynovou válku. Naopak nutno s ní počítat. Sousedé se na ni připravují. Aktivní obranu prý nemají, musí si tedy vybudovat alespoň obranu pasivní. A proto je třeba zřídit ústřední orgán, který by do všech podrobností vypracoval směrnice a provedl organisaci protiletadlové pasivní obrany.

Kpt. Julius Surový.